

comissariat en aquell moment una exposició pionera sobre la descoberta i els primers estudis de la pintura mural romànica. I, posteriorment, ha continuat col·laborant amb altres institucions patrimonials en tasques de comissariat, assessorament i recerca científica: comissariat l'exposició «Proemium» per al Museu de Lleida Diocesà i Comarcal (1997), treballant en l'inventari del fons lapidari medieval del Museu d'Història de Barcelona (2002), elaborant el projecte museològic i museogràfic del Museu de Sant Cugat del Vallès (2012-2013), comissariat l'exposició «*Sub tuum presidium*: la imatge de la Mare de Déu al bisbat de Solsona» (2016), etcètera.

Aquest interès i aquest compromís amb la gestió i la conservació del patrimoni historicoartístic també s'han traslladat i s'han vehiculat a través de la seva tasca docent, en un procés de «transferència» —per dir-ho així— d'anades i vingudes, de sinergies i de diàleg entre la recerca, la gestió, la difusió i l'ensenyament superior. És, finalment, aquest triple compromís amb la recerca, la cura del patrimoni i la docència, junt amb l'excel·lència dels resultats, sense oblidar el seu compromís amb el país i la seva llengua, allò que ens porta a proposar la candidatura de la professora Immaculada Lorés per a la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC.

Text llegit pel senyor Rafael Cornudella i Carré en el Ple del dia 8 de novembre de 2018

Patrici Pojada



Patricí Pojada va néixer a Pàmies, País de Foix, el 5 de novembre de 1965. Actualment és catedràtic d'història moderna de la Universitat de Perpinyà. L'any 1996 es va doctorar a la Universitat de Tolosa II, amb una tesi sobre la història de la Vall d'Aran al segle XVII dirigida per Jean-Pierre Amalric, que seria publicada dos anys més tard amb el títol *Une vallée frontière dans le Gran Siècle. Le Val*

d'Aran entre deux monarchies, en la col·lecció «Universatim», dirigida per Jean-Michel Minovez.

La recerca històrica realitzada per Patrici Pojada durant tres dècades s'ha centrat en les relacions humanes, econòmiques, politicomilitars i culturoolingüístiques que es donaren a banda i banda dels Pirineus en els segles de la primera modernitat, un àmbit territorial i històric que Patrici Pojada sempre ha definit com el propi d'una «comunitat occitanocatalana». Aquest gran eix de recerca l'ha portat a estudiar les migracions i la mobilitat de les poblacions, l'activitat i les xarxes dels petits i mitjans comerciants, les relacions dels poders locals pirinencs amb els governs centrals de les monarquies francesa i espanyola, així com les formes de sociabilitat, i també de conflictivitat, en aquesta zona de frontera muntanyenca.

A banda de la ja esmentada tesi doctoral, les seves recerques han quedat reflectides en un bon grapat de monografies publicades tant en llengua francesa com en llengua catalana, entre les quals destaquem: *Une société marchande. Le commerce et ses acteurs dans les Pyrénées modernes (haut Pays de Foix, vers 1550-1700)* (2008), *Le Voisin et le Migrant. Hommes et circulations dans les Pyrénées modernes (XVIIe-XIXe siècle)* (2011) i *Viure com a bons veïns. Identitats i solidaritats als Pirineus (segles XVI-XIX)* (2017). Així mateix, Patrici Pojada ha divulgat les seves investigacions en revistes especialitzades, com la *Revue d'Histoire Moderne et Contemporaine*, *Afers*, *Fulls de Recerca i Pensament*, *Recherques*, *Annales du Midi*, *Histoire et Sociétés Rurales*, *Diasporas*, *Histoire des Alpes*, *Pedralbes*, *Manuscrits*, etc., llibres i articles als quals cal afegir un nombre molt considerable de contribucions a obres col·lectives, ponències a congressos, participació en catàlegs d'exposicions i textos de divulgació.

Totes aquestes aportacions es caracteritzen per un treball pacient i rigorós realitzat tant en els arxius municipals, parroquials, privats, diocesans o departamentals de la zona pirinenca com en els grans dipòsits documentals de Madrid, Simancas, París i Barcelona; però també aquestes són unes recerques fetes a partir del coneixement directe, profund i sentit de la realitat actual de la comunitat occitanocatalana. Tal com ha manifestat públicament en més d'una ocasió, la llengua familiar de Patrici Pojada ha estat i continua sent la llengua occitana.

Perquè paga la pena destacar que a la Universitat de Tolosa, on es va formar, Patrici Pojada no tan solament estudià història, sinó també lingüística romànica. I, de fet, ens trobem davant un historiador doblat a lingüista amb obres de gran rellevància per a la història de la llengua occitana com *L'occitan parlé en Ariège* (1992); el *Dictionari occitan-catalan / català-occità* (2005), elaborat en col·laboració amb Claudi Balaguer, o el *Repertoire toponymique des communes de la région Midi-Pyrénées* (2009).

Un doble vessant de dedicació i de vocació, històrica i lingüística, que també resta reflectit en els reconeixements i en la tasca institucional intensa desplegada per Patrici Pojada en favor de la cultura occitanocatalana durant tres dècades. Patrici Pojada és membre de l'Acadèmia Aranesa de la Lengua Occitana, ha estat president del Grup de Lingüística Occitana de la Generalitat de Catalunya, membre del consell d'administració de l'Association des Journées Internationales d'Histoire de Flaran, membre del consell d'administració de la Federation Historique de Midi-Pyrénées, vicepresident de la secció regional de Midi-Pirineus de l'Institut d'Estudis Occitans, director adjunt del Centre de Recherches Historiques de les Sociétés Méditerranées, així com membre del consell editorial o de redacció de revistes especialitzades com *Annales du Midi*, *Recerques*, *Manuscrits*, *Drassana*, *Ripacurtia*, etc.

Finalment, voldria remarcar que Patrici Pojada ha col·laborat amb l'Institut d'Estudis Catalans en diverses ocasions. Així, va coordinar, juntament amb Oscar Jané, l'edició de les actes del congrés *Construcció i projecció de la memòria personal a l'època moderna*, celebrat a l'IEC l'any 2011 i publicat tres anys més tard per la Casa de Velázquez. Altrament, Patrici Pojada també pronuncià la conferència inaugural del congrés sobre la Guerra de Successió als Països Catalans, organitzat per la Secció Històrico-Arqueològica l'any 2014. La llavors presidenta de la Secció, la malaguanyada doctora Maria Teresa Ferrer, i el que subscriu aquests mots van ser testimonis, com a organitzadors del congrés, d'una ofensiva per part d'alguns estaments de l'Estat espanyol per a desencoratjar els ponents internacionals a participar-hi. El congrés es va realitzar poc després d'un altre que, promogut per la Societat Catalana d'Estudis Històrics, va aixecar una notable polseguera pel títol posat a la trobada científica. Algun ponent va cedir a les pressions i a l'ambient de coacció que es va crear. Patrici Pojada va presentar un preciós text titulat «Unes Catalunyaes sense Noves Plantes? La Guerra de Successió d'Espanya i les seves conseqüències», el qual es troba dins el volum *1714* de la col·lecció «Sèrie Major», publicada per la Presidència de l'IEC.

Per aquest bagatge de mèrits científics, per la voluntat de la Secció Històrico-Arqueològica d'estrènyer els lligams amb les institucions de recerca de la Catalunya del Nord i potenciar els estudis occitanocatalans, així com pel compromís mostrat amb la nostra institució, creiem que Patrici Pojada és un magnífic candidat per a ingressar com a membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

Text llegit pel senyor Antoni Simon i Tarrés en el Ple del dia 8 de novembre de 2018